Nro. 20.

FREDERYK AUGUST

z Bożéy Łaski Król Saski Xiąże Warszawski etc.

Wszém w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy wiadomo czyniemy, że Sąd Nasz Kassacyiny Xięstwa Warszawskiego wydał wyrok następuiący:

Działo się w Warszawie w Pałacu zwykłych posiedzeń Rady Stanu Krasińskich zwanym, na posiedzeniu zgromadzonego Sądu Kassacyinego dnia dwudziestego pierwszego Lutego, tysiąc ośmset dwunastego roku.

SĄD KASSACYINY

Xięstwa Warszawskiego.

W sprawie kryminalnéy Jozefa Kęszyckiego zastawnego posiadacza wsi Otusza w Powiecie i Departamencie Poznańskim, tamże zamieszkałego przy obronie z urzędu przydanego Mecenasa Antoniego Łabęckiego, zanoszącego rekurs przeciw wyrokowi w Sądzie Podsędkowskim kryminalnym, obwodu Poznańskiego, w drugiéy instancyi dnia szóstego miesiąca Września tysiąc ośmset dziesiątego roku zapadłemu, a potwierdzaiącemu wyrok pierwszéy instancyi w Sądzie Podsędkowskim cywilnym, dnia drugiego Marca tysiąc ośmset dziewiątego roku wydany, przez który

tenże Józef Kęszycki, za czynne obelgi, tak przez siebie iako też przez swoich służących na osobie Gerwazego Dzierżyńskiego popełnione, stosownie do §§. 614. 632. i 628. tyt. XX. części II. prawa powszechnego Pruskiego na czteromiesięczne więzienie lub *alternative* na karę pienię-

żną

żną trzysta talarów, i ponoszenie koszków sądowych, z zastrzeżeniem wolnéy drogi pokrzywdzonemu poszukiwania w processie cywilnym wszelkich szkód iemu zrządzonych, skazanym został;

Maiąc sobie przełożonemi następuiące powody rekursu; nayprzód przez samego rekursuiącego:

I. iż kara czterech miesięcy więzienia, lub alternative 300. talarów, według urządzenia cyrkularnego 30. Grudnia 1798. aż do dwunastéy części zmnieyszoną bydźby powinna;

II. że Sędzia pierwszéy i drugiéy instancyi nie stosował się do Dekretu Królewskiego pod dniem 18. Marca 1809. wydanego, a mianowicie do Art. I. tegoż Dekretu;

III. że sam skarżący to iest Gerwazy Dzierżyński zaczepiaiąc pierwszy na publicznéy drodze rekursuiącego, powinien był według §. 1206. prawa kryminalnego karze podlegać;

IV. że według §. 517. rekursuiący odpieraiąc napaść użył dozwolonego sobie prawa obrony;

V. że Dzierżeński nie złożył dostatecznéy legitymacyi, iż iest Szlachcicem;

VI. że świadek Wawrzeniec Michalski któryby o napastowaniu rekursuiącego przez denuncyanta naylepszą mógł dadź wiadomość, słuchanym nie był;

VII. że list o którego złożenie rekursuiący dopraszał się, przez skarżącego do Akt złożonym nie został;

powtóre przez Mecenasa Antoniego Łabęckiego:

VIII. że Sąd niedopełnił przepisu §. 140. Ordynacyi kryminalnéy który stanowi:
„iżby w zachodzących obrażeniach na ciele świadectwo approbowanego lekarza było do Akt podaném.„

w ninieyszéy zaś sprawie obdukcya przez nieapprobowanego lekarza Sauermana uskutecznioną została, powtórna zaś lubo powyższemu nie ulega zarzutowi, na żaden iednak wzgląd nie zasługuie, iako w dziewięć dopiero mięsięcy spisana;

IX. że w sprawie téy za rządu zeszłego rozpoczętéy protokoły inkwizycyi, na kartach 17. 19. 32. 77. 95. pomimo słuchania świadków którzy ięzyka niemieckiego nie znali, nie były przecież na ięzyk polski tłumaczone, a przez to nie stało się zadosyć przepisom §§. 59. i 329. Ordynacyi kryminalnéy;

X. że wyrok pierwszey instancyi, lubo w Sądzie podsędkowskim cywilnym zapadły, a zatém przepisom Kodexu postępowania cywilnego ulegaiący, iednakże z uchybieniem Art. 18. tegoż Kodexu, przez samego tylko Podsędka został podpisany;

XI. że nakoniec gdy rekursuiący napastowanym i lżonym będąc, nie mògł bydź Panem swych namiętności, Sąd przecież pomiiaiąc ten słuszny powòd do zmnieyszenia kary, nie dał winnego względu na §. 18. tyt. XX. części II. prawa powszechnego pruskiego;

że zatém wyrok zaskarżony stosownie do Art. 10. pod liczbą I. i II. Organizacyi Sądu Kassacyinego skassowanym bydź winien;

Po wysłuchaniu rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi, oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora, wszystkie powyższe powody nieugruntowanemi uznaiącego;

SĄD KASSACYINY

zważywszy

iż lubo cyrkularne urządzenie 30 Grudnia 1798. zmnieysza znacznię kary za injurie, z tém wszystkiém według §. 16. tegoż

urządzenia, tam tylko zmnieyszenie to ma mieysce, gdzie albo skarżący nie dowiòdł zupełnie swego twierdzenia, albo obraza nierozmyślnie nastąpiła, albo oskarżony nigdy ieszcze za takie przestępstwo nie był karanym, albo nakoniec, gdy wykonanie kary za nadto szkodliwy dla niego lub dla iego familii miałoby skutek; w obecnéy zaś sprawie rekursuiący, według Akt, w pierwszym, drugim i czwartym nie znayduie się przypadku, co do trzeciego zaś okazało się, iż za podobny występek iuż raz kilkomiesięcznym aresztem był karanym; zważywszy nawet iż gdyby powyższe urządzenie cyrkularne, do rekursuiącego stosowaném bydź mogło, i gdyby przez nie w rzeczy saméy kara prawem kryminalném za injurie wskazana do dwunastéy części zmnieyszoną bydź miała, tedy Sąd wyrokuiący co do iéy stopnia wyraźnego nie obraził prawa, gdyż według §. 632. prawa kryminalnego mògł czteroletnią karę fortecy oznaczyć;

zważywszy

iż II. powod rekursu w ogòlnych wyrazach obięty bez wyszczególnienia, w czémby wyrok zaskarżony sprzeciwiał się Art. 1. Dekretu ośmnastego Marca tysiąc ośmset dziewiątego na żaden wzgląd zasługiwać nie może;

zważywszy

co do III: i IV. powodu, rekursuiący mylnie powołuie się na §. 1206. chcąc wystawiać skromne upomnienie się skrzywdzonego, iak Akta okazuią za rozbòy na publicznéy drodze, ròwnie iak złośliwe skrzywdzenie drugiego, za własną obronę § 517. dozwoloną.

zważywszy

co do V. iż autentyczne dokumenta familii skrzywdzonego, w Aktach znayduiące się dowodzą iego szlachectwa;

zważywszy

co do VI. pròżne odwoływanie się do świadka Michalskiego, ktòrego Sąd rekursuiącemu pod prekluzyą przystawić nakazał, mas

zaś rekursuiący ani mieysca mieszkania świadka nie podał, ani go w oznaczonym czasie nie stawił;

Niemniey co do powodów przez Mecenasa Antoniego Łabęckiego przytoczonych:

zważywszy

iż mimo niedopełnienia przepisu §. 140 Ordynacyi kryminalnéy, skrzywdzenie, pobicie i skaleczenie skrzywdzonego przez świadków zupełnie dowiedzioném zostało;

iż zarzut z §§. 59. i 329. teyże Ordynacyi powzięty nie iest ugruntowanym, gdy nawet pominąwszy zeznania świadków za rządu zeszłego słuchanych rekursuiący przez świadków iuż za rządu oyczystego słuchanych dostatecznie był o występek przekonanym;

iż Podsędek cywilny wykonywaiąc obowiązki Sędziego policyinego, nie był obowiązanym trzymać się przepisów teraźnieyszego Kodexu postępowania cywilnego, a nawet nie idzie rzecz o skassowanie wyroku pierwszéy instancyi;

iż nakoniec rekursuiący nie dowiódł tak ostréy od przeciwnika swego napaści, iżby do takiego stanu mógł bydź przywiedzionym, w którymby nie był zdolny działać z rozwagą, a następnie zarzucać Sądowi wyrokuiącemu zaniedbanie względu na § 18. prawa kryminalnego.

Rekurs Jozefa Kęszyckiego na początku wymieniony rozsądzaiąc:

tenże rekurs odrzuca — mocą ninieyszego Wyroku.

(Podpisano) Łuszczewski Z. P.
(L.S.) Osiński Pisarz S. K.

Wydrukować
Felix Łubieński
Minister Sprawiedliwości.
Zgodno z oryginałem
(L.S.)
Antoni Joneman
Sekretarz Jeneralny.